

delse på skolernes indretning og drift, større materialeanskaffelser, undervisningens tilrettelæggelse, fællesarrangementer og ansættelse af den daglige administrative leder.

ad 4

Der er en stor gruppe unge, der ikke får påbegyndt en uddannelse, og en endnu større gruppe, der ikke gennemfører en sammenhængende ungdomsuddannelse, bl.a. fordi der ikke er sikret praktikplads til alle unge, der gennemfører efg-basisåret. Det virker uoverskueligt, at der er to parallelle uddannelsessystemer (efg og lærlingeuddannelsen), og for kostbart, bl.a. fordi en del efg-elever efter basisår tager en lærlingeuddannelse.

De erhvervsfaglige grunduddannelser har ikke opnået tilstrækkelig bredde, hvilket betyder, at erhvervskompetencen ikke svarer til erhvervslivets behov for fleksibilitet og omstillingsevne.

Uddannelserne er ikke tilstrækkelig tiltrækkende for de unge. De har ikke sikkerhed for at gennemføre uddannelsen, selv om basisåret gennemføres, idet der ikke kan gives garanti for praktikplads. Der mangler orden i systemet, idet en række erhvervsuddannelsesområder ikke er omfattet af loven, bl.a. værkstedsskoler og værkstedskurser, de grundlæggende teknikeruddannelser og HTX.

Der er to problemområder, et reformudvalg skal arbejde med. For det første en tilpasning af ungdomsuddannelserne til de krav, den moderne teknologi stiller til arbejdstagerne. Det handler især om at give uddannelserne et indhold, så de kan bruges i andre sammenhænge og som grundlag for at gå i gang med et længere uddannelsesforløb. Den moderne arbejdsplads stiller krav om kreativitet og selvstændig handlekraft, kvaliteter, som det hidtil kendte uddannelsessystem ikke er alt for kendt for. Der er for forslagsstillerne ikke ønske om at udvikle mere snævre uddannelsesmål, men derimod ønske om, at uddannelse skal åbne muligheder.

Det andet problemområde er den ældre gruppe på arbejdsmarkedet, som skal have tilbudt en grundlæggende erhvervsuddannelse med et alment uddannelsesindhold.

ad 5

Fritidsuddannelserne skal revideres, sådan at også løserne initiativer og organisationer kan få støtte til enkeltarrangementer. Selv om der er sket en vis udvidelse af udbudet af medborgerhuse i kommunerne, er der behov for at kunne støtte aktivitetshuse, hvor andre former end veldefinere-

de foreninger kan få husrum for deres aktiviteter. Der bør skabes mulighed for igangsættertilskud til ikke-traditionelle fritidsarrangementer eller organisationsdannelser uden for kendte og organiserede fritidstilbud. Aktivitetshusene skal rumme »væresteder«, som skal styres af unge og give mulighed for almindeligt samkvem såsom musikudøven, filmfremvisning, sport, hyggeligt samvær m.v.

Aktivitetshuse og »væresteder« kan udmærket indrettes i gamle skoler eller andre anvendelige bygninger i boligområder eller i forbindelse med eksisterende sportsfaciliteter.

ad 6

De unge indvandrere og flygtninge er en gruppe, som er særlig udsat, hvorfor det er nødvendigt med en ekstraordinær indsats for at sikre dem en tilværelse på lige fod med andre unge i samfundet.

De står i et udviklingsforløb midt mellem to kulturer, som ofte medfører personlige problemer, og de har brug for at finde deres egen identitet. Samtidig ved man, at de generelt har vanskeligere ved at gennemføre uddannelser på linje med danske kammerater, og man ved, at arbejdsløsheden blandt dem er relativt højere end blandt unge danskere. Endelig ved man, at det med de nuværende støtteordninger er vanskeligere at skaffe særlige tilskud m.v. til aktiviteter, som er specielt rettet til denne gruppe unge.

Fra arbejdet med og blandt indvandrere og flygtninge ved man også, at man ikke uden videre kan overføre erfaringerne fra det danske ungdomsarbejde. Indsatsen og aktiviteterne kan ikke altid gennemføres på samme måde, og de må ofte foregå med et andet udgangspunkt – nemlig i den unge indvandrers/flygtnings baggrund og særlige situation.

Fra de aktiviteter, der hidtil har fundet sted, har man en række erfaringer at bygge på, men der er fortsat brug for en udvikling af erfaringer og metoder.

Der er intet, der tyder på, at det blot drejer sig om tid til at få en »tilstrækkelig« dansk påvirkning, men netop om at få støtte til at finde egne veje og løsninger.

Ud over de generelle ungdomspolitiske forslag foreslås det derfor at:

- a) oprette flere særlige forberedelseskurser på f.eks. EI-centre, ungdomsskoler m.v.
- b) give øget mulighed for at støtte forsøg med nye undervisningsformer og -metoder, både i forberedelseskurser/danskundervisning og i diverse arbejdsmarkedsuddannelser m.v.